

*Een ster is ons ontvallen.
Haar glans is niet gedoofd.*

In dankbare herinnering aan mijn lieve vrouw,
onze fantastische moeder en oma

Thea J. van Eijk

echtgenote van Ted M.A. Meijer

Ze werd geboren op 20 december 1931 en is overleden op 6 januari 1997, met een vriendelijke, onvergetelijk vredige glimlach op haar lippen, zonder doodstrijd, in volledige overgave en berusting, onvoorstelbaar dapper.

Ze leefde tot het laatst vanuit een innerlijke kracht en vertrouwen in haar geloof, en wist haar dierbaren toch nog te bemoedigen, ook toen haar lichamelijke krachten het gaven.

Ze wilde tot het laatst nog deelgenote zijn van het leven en vond het fijn vele kennissen, familie en vrienden te zien en bij zich te hebben.

Bewonderenswaardig en respectvol aanvaardde zij haar lijden en het onvermijdelijke einde.

Zoals zij tot haar laatste snik bij ons wilde blij-

ven, zo zullen wij tot onze laatste snik haar blijven respecteren en herinneren. Want bij ieder afscheid wordt een herinnering geboren: een schat van herinneringen aan de fijne jaren, dat ze onze ruimdenkende, begripvolle, meelevende, verdraagzame moeder en vrouw was.

Ze heeft volbracht, wat ze vond dat haar doel was: het opvoeden en begeleiden van 5 kinderen en het scheppen van een elastische, hechte, onderlinge familieband.

Lieve oma, moeder en vrouw, op dit moment van afscheid willen we U bedanken voor alles, wat U voor ons betekend heeft.

Uw levenshouding zal voor ons een prikkel zijn om verder te gaan, met dezelfde oprechtheid, optimisme en manier van leven.

We zijn er mateloos trots op, U als moeder en vrouw gehad te hebben.

Lieve vriendin van bloemen en natuur:

Nooit zult U door de tuin meer lopen,
Waar iedere bloem en iedere plant,
Getuigde van Uw warme hand;
De hemeltuin is voor U open.

Moge U nu rusten in eeuwige vrede.